placere deo. Ad heb. xj. Et si homo caritatez
nō habeat nihil est. j. Cori. iij. Dicēdū est ꝙ sb
istis q̄ttuoꝛ cōpꝛehendunt ꝟtutes theologice
s. fides sub pꝛudentia. spes sb foꝛtitudine. cari
tas sb iusticia: ꝛ sic veꝝ ē ꝙ istl nihil est vtiliꝰ in
C vita hoībꝰ. ¶ Hic pōt breuit̄ dubitari. An ꝟtu-
tes moꝛales sint ꝯnexe sic ꝙ nullꝰ possit habe-
re vnā nisi oēs habeat. Et vid̄r ꝙ nō: qꝛ Augꝰ
dicit ad Hiero. i quadā ep̄la in qua dicit̄. Nō
est diuina sentētia qua dicit̄: q̄ habz vnā habz
oēs: ꝫ oīs vera sentētia ē diuina: qꝛ ꝫm Ambꝛo.
om̄e verū a quocūqꝫ dicat̄ a spū sctō est. ergo
nō est vera sentētia ¶ Preterea. ꝟtutes mo-
rales generant̄ ex exercitio actuū ꝟtutū: sic pa
tet. ij. ethi. ꝫ ꝯtingit aliquē exercere se in actibꝰ
vniꝰ ꝟtutis ꝛ nō in actibꝰ alteriꝰ. Sic aliq̄s pōt
se dare actibꝰ liberalitatis licz nō det se actibꝰ
ꝯtinētie sicut patet. ꝫ talis acq̄rit liberalitatē ꝛ
tn̄ nō est ꝯtinēs. Ad oppositū ē phs. vj. Ethi.
duobꝰ vltimis capl̄is: vbi ꝓbat ꝙ nullꝰ pōt ha-
bere pꝛudētiā nisi habeat oēs ꝟtutes moꝛales
Nec pōt q̄s hr̄e ꝟtutes moꝛales nisi hēat pꝛu-
dētiā. ¶ Ad q̄ōnē dicendū: ꝙ ꝟtꝰ moꝛal̄ pōt ac-
cipi dupl̄r: ꝑfecta ꝛ imꝑfecta. Virtꝰ moꝛal̄ imꝑ-
fecta p̄t hr̄i etiā si alia nō habeat̄. Perfecta aūt
nō pōt. Virtꝰ imꝑfecta vocat̄ inclinatio natu-
ral̄ ad ꝟtutē. Sic aliq̄ naturalit̄ inclinant̄ ad ca
stitatē: aliq̄ ad liberalitatē. Perfecta ꝟo ꝟtꝰ est
habitꝰ inclinās ad opꝰ bonū bn̄ agendū. Huiꝰ
ꝯnexiōis ratio apd̄ Arist. talis est: qꝛ nullꝰ pōt
esse pꝛudēs nisi sit ꝟtuosus. Virtꝰ em̄ moꝛalit̄
facit eligere bn̄ ea q̄ sūt ad finē ꝛ bn̄ iudicare d̄
fine. Sic ꝑ oppositū malitia fac̄ male sētire de fi-
ne. vnicuiqꝫ em̄ bonū apparet illud ad qd̄ dicit̄
amicꝰ. et iō si nō habeat rectaz estimationē de
fine nūqꝫ bn̄ eligit media qd̄ est opꝰ pꝛudētie.
Et coꝛruptꝰ habitꝰ ꝑ vitiosos actꝰ habet falsaz
estimatiōez d̄ fine: ꝛ ꝑ ꝯn̄s erronee eliget. Et iō
pꝛudētia q̄ est recta electio vel recta ratio agi-
biliū nō ē in tali. Qd̄ aūt ꝟtꝰ moꝛalis nō possit
esse sine pꝛudētia: sic ondit̄. Inclinatio in actū
ꝟtutis est ab habitu ꝟtutl. mō sic inclinatio coꝛ
poꝛis si est nimia ꝛ nō fit ꝫm rectā rationē: coꝛ-
pus ipingit in aliud ꝛ ledit̄: ita inclinatio ꝟtu-
tis si est nimia nō fit ꝫm rectā rationē. Et iō ad
hoc ꝙ opatio sit ꝟtuosa req̄rit̄ nō solū habitus
inclinās ꝫ pꝛudētia dirigēs ꝛ moderās opatio
nē: ꝛ iō ꝟtꝰ moꝛalis nō pōt esse sine pꝛudentia.
¶ Ad p̄mū dicendū: ꝙ intentio Augl est ꝙ illa
sentētia exp̄sse nō docet̄ in sacra sc̄ptura. ¶ Ad
scd̄m dicendū ꝙ q̄ assuefacit se in opibꝰ vniꝰ vir
tutis ꝛ nō oim: talis nō habebit pꝛudentiā: nec
acq̄ret aliquā ꝟtutē moꝛalē ꝑfectam. Acq̄rit tn̄
vnū habitū iuxta materiā circa quā se exercet:
ꝫ ille habitꝰ nō habebit rationē ꝟtutl ꝑfecte ꝓ-
pter defectū pꝛudētie. Et iō ad h̄ ꝙ aliqua ꝟtꝰ
acq̄rat̄ optet ꝙ hō se habeat circa oīa q̄ in vsu
vite veniunt: non tn̄ opoꝛtet ꝙ sil̄ exerceat se in
actibꝰ oīm ꝟtutū: ꝫ req̄rit̄: ꝙ se habeat ꝟtuose
circa materiā alicuiꝰ actꝰ ꝟtutis. Sūt tn̄ q̄dam
ꝟtutes ꝯueniētes homini ꝫm statū eminentez
sic magnanimitas ꝛ magnificētia. Et istas ꝟtu
tes acq̄ret hō: exercēdo se in actibꝰ liberalitatl
sic ꝙ libalitate habeat eas i potētia ꝓpinqua.
Si em̄ liberali sbseruiat abundantia sumptu-
ūm ꝛ pecuniarū exercebit actus magnificētie
de facili ꝓpter vsum liberalitatl in donationi-
bus mediocribus vsitatū. ¶ Lectio. CIX

Et si multitudinem

scietie desiderat q̄s: scit p̄terita: ꝛ de fu-
turis estimat: scit ꝟsutias ꝫmonū ꝛ dissolutio-
nes argumētoꝝ: signa ꝛ mōstra scit ātequā fiāt:
ꝛ euētꝰ tpoꝝ ꝛ secloꝝ. ¶ Inter ea q̄bꝰ hoīes sin
gulariter extollunt̄: vnū est exꝑientia in diuer
sis scientijs. Quia em̄ oīs sciētia est de nume-
ro bonoꝝ honoꝛabiliū ab omni sciētia reddit̄
ꝑsona quelibz honoꝛe digna. Cuiꝰ rō est: quia
honoꝛ est p̄miū ꝟtutis. virtꝰ aūt rei mensurat̄
in h̄ ꝙ pōt attingere ad illud ad qd̄ naturalit̄ ē
oꝛdinatū: qꝛ in eo ꝯsistit eiꝰ ꝑfectio. Modo oīs
hō natural̄r scire desiderat. ꝛ sciētia est hoīs ꝑ-
fectio natural̄: ꝛ ideo oīs sciētia reddit oēm ꝑ-
sonā honoꝛe dignā. ¶ Postqꝫ ꝫ Salomon sex
p̄rogatiuas d̄ sapia spōsa sua retulit: videlicet
generositatē ꝓpagationis: celebꝛitatem bone
opiniōis: curialitatē educatiōis: opulentiā in
diuitijs ꝛ exꝑientiā in artificijs: sinceꝝ mode-
ramē in moꝛalibꝰ. In hac pte sbiūgit septimaz
p̄rogatiuā videlicz: veꝝ examē in scientialibꝰ.
Et qꝛ scientie secant̄ quēadmodū ꝛ res de q̄bꝰ
sunt. iij. de aīa. Res ꝟo diuidit̄ i signū ꝛ signa
tū. iō oīs doctrina vel est rerū vel signoꝝ. Sc̄
dicit Augꝰ. j. de doctrina xp̄iana. ca. vj. Sciē-
tie ꝟo que sūt de signis vocant̄ sciētie sermoci-
nales. Sciētie q̄ sūt de rebꝰ vocant̄ sciētie rea-
les. Et ideo qꝛ oīs sciētia sb altero istoꝝ geneꝝ
ꝯtinet̄: ideo ad cōmendationē sciētie introdu-
cit Salomon in hac pte eā habere noticiā: tam
scientiarū naturaliū: qꝫ etiā ꝫmocinaliū: ꝛ dicit
sic. Et si mltitudinē sciētie diligit q̄s: scit ꝛc. Si
ꝓ quia: qꝛ hō natural̄r desiderat multitudinē
sciētie. quasi diceret: non solū ip̄a adoꝛnata est
ꝟtutibꝰ moꝛalibꝰ videlicet iusticia: pꝛudentia:
foꝛtitudine: ꝛ tpantia: imo etiā dotata virtuti-
bus intellectualibꝰ vt habeat nō solū scientiaz
sed multitudinē sciētie. Quia ꝟo mltitudo sci-
entie est scd̄m multitudine scibiliū. Sūt autem
in naturalibꝰ q̄dā p̄terita: quedā futura: q̄dā q̄
eueniunt raro. ꝛ quedā q̄ frequēter. Itē in ser
mocinalibꝰ sciētijs: q̄dā sūt plana ꝛ facilia ad i-
telligēdū: ꝛ quedā obscura ꝛ ꝑplexa ꝛ apta ad
decipiendū. De oībꝰ istis dicit sapientiam esse
sufficienter instructā: qꝛ scit p̄terita: ꝛ de futuris
estimat ꝛc. Quia enim disciplinati est intelle-
ctuz certioꝛē inquirere scd̄m vnū qd̄qꝫ genus

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-277/0262
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG